

[Aase Olesen]

onsparti åbenbart ikke har været spor vanskelig for socialdemokratiet.

Lykketoft (S):

De sidste bemærkninger fra fru Aase Olesen og hr. Stubbkjær Pedersen giver mig anledning til at sige, at der ikke skal være nogen som helst tvivl om, at måtte der blive et flertal i det kommende folketing, eller havde der været et flertal i det hidtidige folketing, så havde en socialdemokratisk regering også fremsat og søgt at gennemføre forslag af denne karakter. Det fremgår også af, at vi på investeringsfondsområdet forsøgte sidste forår at lave væsentligt mere omfattende skærper end dem, vi kunne komme igennem med. Vi spillede ud med et forslag, som vi mente at det radikale venstre med rimelig sandsynlighed ville kunne medvirke til, altså alene en væsentlig forkortelse af den maksimale henlæggelsestid og en udsondring af en række erhverv, hvor, skal vi sige den utilsigtede udnyttelse eller misbrug var særlig udtalte.

Det var heller ikke muligt på dette mere beskedne plan – end ikke i sammenhæng med de væsentlige forbedringer, der var af afskrivningsloven – at komme igennem med de stramninger af investeringsfondsloven, som vi spillede ud med efter en nøgtern analyse af de politiske flertalsmuligheder. Her måtte det radikale venstre for at medvirke til det øvrige kræve, at vi ikke gik så langt, som vi dengang ønskede.

Så der er altså ikke noget som helst belæg for, fru Aase Olesen, at kritisere socialdemokratiet for at have haft en letfærdig omstilling fra regeringsparti til oppositionsparti – sådan måtte jeg forstå anklagen i det, der blev sagt senest. Dette er i fuldstændig overensstemmelse med, hvad socialdemokratiet ønskede, hvis vi havde haft magt, som vi havde agt.

Man kan sige, at de aktuelle leasingfiduser er udløsende for, at der kommer et forslag med præcis dette indhold på præcis dette tidspunkt i vores oppositionsperiode. Det er korrekt. Men det er også korrekt, når nogle har været inde på, om end i mere kritiske vendinger, at forslaget jo ikke kun tager fat på de ting, der har med leasingfiduser at gøre. Forslaget er udtryk for et ønske om en langt mere konsekvent omprioritering af de

skattemidler, man deler ud, væk fra rabat ved henlæggelse over til i højere grad at præmiere de investeringer, der rent faktisk foretages, på et tidspunkt, hvor der er et piskende behov for at få så mange investeringer som muligt.

Jeg er heller ikke i tvivl om, at meget store dele af erhvervslivet vil hilse denne omprioritering velkommen, i hvert fald den del af erhvervslivet, der har tænkt sig at investere. Sagen er nemlig også den, at de virksomheder, der er drevet i selskabsform, ikke har den store likviditetsmæssige fordel. De har faktisk ikke nogen likviditetsmæssig fordel umiddelbart, heller ikke i det lange løb, af at bruge investeringsfondsreglerne, og derfor ville de have interesse i at få en ordning, der var strømlinet, forenklet på nogle punkter og på andre punkter forbedret. Det kan også være svaret til fru Marianne Bentsen-Pedersen. Det er klart, at ikke alle de ting, vi foreslår, i sig selv er forenklinger. Nogle af dem er blot forbedringer af nogle muligheder for afskrivninger, specielt forskudsafskrivninger. Det tror jeg at man vil hilse velkommen.

Når vi ikke sidste forår kunne komme med alle de forslag, som er skitseret i bemærkningerne til dette lovforslag, på afskrivningslovens område, så er begrundelsen ganske enkel – der er nogle, der har undret sig over det – nemlig det provenumæssige. Regnskabet kunne ikke gå op, der var ikke muligheder for netto at lette beskatningen så kraftigt, som det ville være udtryk for. Men i den sammenhæng, der her er skitseret, ville det være provenumæssigt fuldt forsvarligt, og det ville antagelig give et vist overskud, fordi man jo ikke behøver at kompensere det investerende erhvervsliv for den del, som er ren fidus ved udnyttelsen af de nuværende regler – det er jeg enig med fru Marianne Bentsen-Pedersen i – men det ville i hvert fald være udtryk for en fornuftig omprioritering.

Jeg tror ikke på skatteministerens betragtninger om, at folk vil give sig til at statuskøbe i stort omfang, hvis man afskaffer investeringsfondsloven. Det hænger sammen med de betragtninger, jeg lige kom med, om selskabers i virkeligheden ret svage interesse i investeringsfondsreglerne, som de er nu. Det skal også ses i sammenhæng med, at en række af de virksomheder, der i dag ikke drives i selskabsform, men som kan have et indkomstudjævningsbehov, vil få alle mulighe-